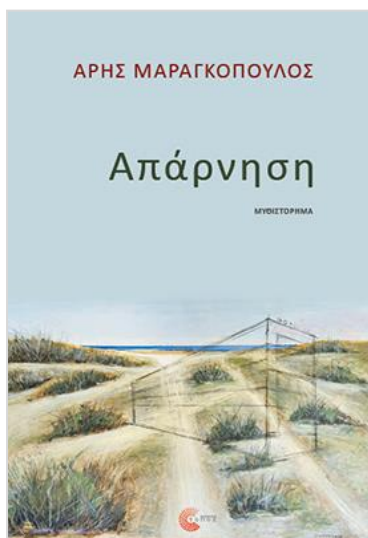

Άρης Μαραγκόπουλος Απάρνηση

Σελ.: 376 • Σχήμα: 14 x 20,5
ISBN: 978-960-499-537-0 • Τιμή: 16,50 €

1^η έκδοση: ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2025

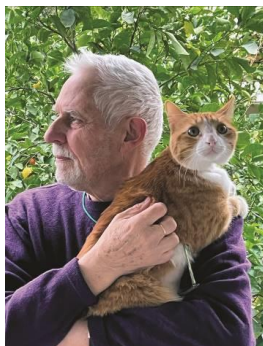

Τέσσερις Έλληνες και τέσσερις Νορβηγοί διασταυρώνονται με απρόσμενα εχθρικές διαθέσεις στο νησί της Δήλου. Ένας από τους πρώτους ακολουθεί μια Αμερικανίδα φωτογράφο μόδας (και παγετώνων) στη Νέα Υόρκη, όπου, εκ παραλλήλου με τον θυελλώδη έρωτα, βιώνει μια ανυπόφορη μοναξιά. Φωτογραφίες της φωτογράφου «διαβάζουν» σε περιοδικό με το ίδιο τρομερό ενδιαφέρον ένας μανάβης λαϊκής αγοράς κι ένας συνταξιούχος δάσκαλος, χειμερινός κολυμβητής. Όλοι οι παραπάνω, συν κάποιοι Αιγύπτιοι ναυπηγοί, ένας διανοούμενος αρχιτέκτονας, μια Τουρκάλα πολιτική πρόσφυγας, ένας μετανάστης από το Σουδάν, μια προσφάτως δραπέτης σεξεργάτρια μοιράζονται τη ζωή τους σ' ένα ιδιόρρυθμο κοινόβιο.

Γύρω τους ο κόσμος καίγεται, γκρεμίζεται, διαψεύδεται, ανδραποδίζεται. Ωστόσο η καθημερινότητα συνεχίζει ανελέητη την κανονικότητά της με μικροβάσανα, μικρο-έρωτες, μικρο-διεκδικήσεις.

Η *Απάρνηση* συγκροτεί την αρχαιολογία του φευγαλέου παρόντος. Με την έννοια ότι οι εδώ κατακερματισμένες ιστορίες όλων των παραπάνω ηρώων προσομοιάζουν σπαράγματα ζωφόρων και αγγείων ή μισοσβησμένα αρχεία άγνωστων λαών – ίχνη μιας Ατλαντίδας που τη νιώθουμε πολύ οικεία, αν και το μόνο που γνωρίζουμε γι' αυτήν είναι η μυθολογία που την περιβάλλει.

© Έργο εξωφύλλου: Κλεοπάτρα Δίγκα: Απειλή (ακρυλικό σε μουσαμά, 100 x 150), 2023. Της ίδιας και το έργο στη σ. 12 του παρόντος τόμου, Τοπίο 2 (κάρβουνο σε χαρτί, 50 x 70), 2023. Με την ευγενική παραχώρηση της ζωγράφου.

Ο Άρης Μαραγκόπουλος (γενν.: Αθήνα 1948) έχει εκδώσει περισσότερα από είκοσι βιβλία πεζογραφίας, κριτικής και τέχνης, και και ικανό αριθμό μεταφράσεων. Ιδρυτικό στέλεχος των εκδόσεων Τόπος, ασκεί κριτική σε θέματα κουλτούρας, ιδεών και πολιτισμού (βλ. σχετικά: [Τα Δεδομένα της Ζωής μας](#), ²2015 [Πεδία Μάχης Αφύλακτα](#), 2014, [Πορτρέτο του Συγγραφέα ως Κριτικού](#), 2018).

Τα πρώτα τρία βιβλία του ξανακοιταγμένα, κυκλοφορούν σε ενιαίο τόμο υπό τον τίτλο [Η Τριλογία του '80](#)

(Τόπος 2018). Τρία από τα πιο γνωστά μυθιστορήματά του συγκροτούν την άτυπη τριλογία «Μυθιστορία της συντροφικής ζωής»: *Η Μανία με την Άνοιξη* (2009), *Το Χαστουκόδεντρο* (2012), *Πολ & Λόρα, ζωγραφική εκ του φυσικού* (2016). Ο παρών τόμος ολοκληρώνει την τριλογία «Οι Κολυμπητές» (Ι. *Φλλσστ, φλλσστ, φλλσστ*, 2020, ΙΙ. *Ω! Τι υπέροχη εκδρομή!*, 2023).

Ο συγγραφέας έχει ασχοληθεί εκτενώς με το έργο του Τζέιμς Τζόις για το οποίο έχει εκδώσει τρεις τόμους. Το εξηγητικό *Ulysses, Οδηγός ανάγνωσης* (⁴2022), το μυητικό *Τζάκομο Τζόις* (²2018) και το εισαγωγικό-εικονογραφημένο *Αγαπημένο Βρωμοδοουβλίνο* (²2022).

Μυθιστορήματά του περιλήφθηκαν δύο φορές στη βραχεία λίστα των Κρατικών Βραβείων (2002, 2016). Στο μυθιστόρημά του *Φλλσστ, φλλσστ, φλλσστ* απονεμήθηκε το βραβείο «Νίκος Θέμελης» του περιοδικού *Αναγνώστης* (2020). Όλα τα βιβλία του συγγραφέα κυκλοφορούν από τις εκδόσεις Τόπος.

Περισσότερες πληροφορίες για τον συγγραφέα και το έργο του στις ιστοσελίδες
arisgrandmangr.com και toposbooks.gr.

[Απόσπασμα από τον πρόλογο του συγγραφέα]

Στους δύο προηγούμενους τόμους της τριλογίας των «Κολυμπητών» (*Φλλσστ, φλλσστ, φλλσστ, Ω! Τι υπέροχη εκδρομή!*) ο αναγνώστης έχει παρακολουθήσει τη μυθολογία ενός μικρόκοσμου: ένα ιδιότυπο κοινόβιο αλληλέγγυων ανθρώπων [...].

Αυτοί εδώ οι νέοι άνθρωποι αναζητούν αγωνιωδώς, αλλά δεν βρίσκουν τι μπορούν να κάνουν από *εκεί και πέρα* που να αξίζει στ' αλήθεια τον κόπο, που να συναρπάζει την ψυχή, τις ανάγκες τους, κάτι που να χτίζει ελπίδες για μια κάπως πιο ανθρωπινή ζωή [...].

Αισθάνονται τραγικά αφοπλισμένοι. Αγρίμια που η φωτιά έκαψε τον τόπο τους, τις φωλιές τους στο δάσος, την αχρείαστη για τους ανθρώπους άγρια ζωή τους...

Έγραψαν για τα μυθιστορήματα:

Η μανία με την Άνοιξη

Η *Μανία με την Άνοιξη* είναι από τα πιο αξιόλογα μυθιστορήματα των τελευταίων χρόνων. [...] Πάνω απ' όλα, όμως, έχουμε να κάνουμε με ένα πολιτικό μυθιστόρημα που επικεντρώνεται στον «εμφύλιο θυμό», στα εθνικά και πολιτικά αδιέξοδα του σύγχρονου Έλληνα...

Λευτέρης Παπαλεοντίου, περ. *Εντευκτήριο*

Το Χαστουκόδεντρο

...το *Χαστουκόδεντρο* είναι ακριβώς ο συμβολικός τόπος επεξεργασίας του εθνικού μας τραύματος. Και ο Άρης Μαραγκόπουλος είναι, ταυτόχρονα, ο «προδιαγεγραμμένος ασθενής» αλλά και ο εξεγερμένος άγγελος, ο φορέας της καθάρσης και της συλλογικής αυτογνωσίας.

Γιώργος Κόκκινος, «Ιστοριογραφία και μυθιστόρημα»

Πολ & Λόρα, ζωγραφική εκ του φυσικού

...Ο Μαραγκόπουλος παλεύει νικηφόρα με ορισμένα από τα πιο σκληρά υλικά του ιστορικού μυθιστορήματος, γράφοντας σίγουρα το καλύτερο βιβλίο του.

Βαγγέλης Χατζηβασιλείου, *Το Βήμα της Κυριακής*

Φλλσστ, φλλσστ, φλλσσσστ

...Απροκάλυπτα πολιτικό μυθιστόρημα, όχι απλοϊκό ή ηθικολογικό, το οποίο, αν και παραμένει στενά δεμένο στις χρονοτοπικές του συντεταγμένες, εκτιμώ ότι τις υπερβαίνει, αποτελώντας ήδη μια απεγνωσμένη κραυγή για το μέλλον.

Αριστοτέλης Σαϊνης, *Εφημερίδα των Συντακτών*

Μια ανατρεπτική αφήγηση με σπάνια οξυδέρκεια, γλυκύτητα και ελικρινή συγκίνηση, διεισδυτική κριτική ματιά και καυστικό χιούμορ. Μια πολυδιάστατη ιστορία για την αγάπη της θάλασσας, [...] τον πόθο της ελευθερίας και τη σημασία της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, χωρίς αμφίβολους αφορισμούς και ανέξοδους διδακτισμούς.

Μαρία Μοίρα, *Αυγή της Κυριακής*

Ω! Τι υπέροχη εκδρομή!

Το *Ω! Τι υπέροχη εκδρομή!* αποτελεί τη δικαίωση ενός αρκετά φιλόδοξου εγχειρήματος, γραμμένο σήμερα και για το σήμερα, μακριά από την όποια ασφάλεια προσφέρει η απόσταση από το παρελθόν και η ωραιοποίησή του, το οποίο καταφέρνει να επανανοηματοδοτήσει την ταλαιπωρημένη έννοια της αισιοδοξίας.

Γ. Καλλογερόπουλος, *Νησίδες, Εφ. Συντακτών*

Από τις σελίδες της *Εκδρομής*, ανάμεσα σε μνημόσυνα και εκδρομές, ανάμεσα σε βουτιές στην αναζωογονητική χειμωνιάτικη θάλασσα αλλά και στη βρομιά του κόσμου, κάτω από το σαν πηγμένο τραχανά σάβανο, παρελαύνουν σταθερές αγάπες του Μαραγκόπουλου, από την ιστορία της τέχνης, της λογοτεχνίας και της πολιτικής. Από τα μόντα των κεφαλαίων του ξεχωρίζω τις αναφορές στον Σεφέρη, που δίνει και τον τίτλο τους στα κεφάλαια-μέρες της «Εκδρομής», αλλά κι εκείνα που παραπέμπουν σε παλαιότερα έργα του ίδιου του συγγραφέα, υπενθυμίζοντάς μας ότι ο ώριμος Μαραγκόπουλος, που καταφέρνει με αξιοθαύμαστο τρόπο να εξελίσσεται από βιβλίο σε βιβλίο και να επιδεικνύει μοναδικό έλεγχο της γλώσσας και των μέσων του, παραμένει πιστός με ακεραιότητα στο *credo* της νεότητάς του, ένα παρηγορητικό και ενθαρρυντικό «ό,τι είπαμε κάποτε, εξακολουθεί να ισχύει».

Έφη Γιαννοπούλου, *Εποχή*

Ο Άρης Μαραγκόπουλος δεν κρατάει μια απόσταση ασφαλείας από τα πρόσφατα δραματικά γεγονότα. Δεν υιοθετεί την στάση της λογοτεχνικής ουδετερότητας. Δεν μασάει τα λόγια του, δεν κωφεύει στις οιμωγές της κοινωνίας, ούτε τυρβάζει περί άλλων ομφαλοσκοπώντας. Παράλληλα με την εξέλιξη της ιστορίας του, χωρίς να πολιτικολογεί ανούσια ή να ρητορεύει με διδακτισμό, υπογράφει ένα βαθύτατα πολιτικό κείμενο, το οποίο ανατέμνει με παρρησία όλη την αβίωτη περίοδο εξαθλίωσης και συντριβής των Ελλήνων από την οικονομική-κοινωνική-ανθρωπιστική κρίση μέχρι την έλευση της πανδημίας.

Μαρία Μοίρα, *Αυγή της Κυριακής*